

for tillægsbetænkningen af økonomi- og budgetministeren

vedtoges uden afstemning.

Finanslovsforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Lysholt Hansen: Landets økonomiske situation karakteriseres af to alvorlige spændinger. Det er spændingen imellem vore muligheder og vore evner til at udnytte dem, og det er spændingen imellem en sund udvikling i produktion og beskæftigelse og en usund udvikling i prisniveau og betalingsbalance. Denne sidste kunne også kaldes spændingen imellem en sund realøkonomi og en usund pengeøkonomi.

Hovedlinjen i regeringens økonomiske politik er at bringe disse spændinger ud af verden på en konstruktiv måde, og derfor sættes der ind over et bredt felt. Finansudvalget spiller en aktiv rolle i disse bestræbelser, både når det drejer sig om at få de enkelte sager til at passe ind i et større billede, og når den mere langsigtede politik skal tilrettelægges.

Gennem nyhedsformidlingen kender offentligheden finansudvalget som det sted, hvor enkeltsagerne afgøres. Derfor skal jeg i dag dvæle lidt ved finansudvalgets mere langsigtede arbejde. Men først skal jeg nærmere beskrive spændingerne i dansk økonomi.

Spændingen imellem vore muligheder og vor evne til at udnytte dem kommer tydeligt til udtryk på vore eksportmarkeder. Vi er inde i et internationalt konjunkturopsving, men vi kan dårligt udnytte chancerne i udlandet, fordi hjemmemarkedet lægger for hårdt beslag på vort produktionsapparat. Denne spænding er blevet mere udpræget, siden finanslovsforslaget blev fremsat i november, både fordi det internationale konjunkturopsving er blevet stærkere end ventet, og fordi efterspørgslen på hjemmemarkedet også er vokset kraftigere end antaget. Vore gunstige ydre vilkår er nettoreultatet af et samspil imellem en række modsat rettede tendenser, og vi kan ingenlunde være sikre på, at vi fortsat vil have gunstige afsætningsvilkår i udlandet. Derfor gælder det om at udnytte chancerne, medens de er der, og derfor haster det med at

få flyttet afsætningen over på eksportmarkederne.

Endelig gælder det om, at regeringen gennem sin deltagelse i det internationale økonomiske samarbejde søger at fastholde fremgangslinjen. Lad mig nævne tre områder, hvor det for øjeblikket går godt, men hvor det kan vende, medmindre det hindres af en effektiv politisk indsats.

Den internationale konjunktur er i fare, bl. a. fordi den skaber valutaproblemer for USA. Det er hidtil lykkedes at løse disse problemer midlertidigt, men hvis de meget indviklede internationale valutaforhandlinger ikke fører til et resultat, som amerikanerne finder nogenlunde rimeligt, så kan man frygte ét af to: enten at amerikanerne søger at begrænse valutaforbruget ved at dæmpe konjunkturodviklingen, eller at USA og lande i en tilsvarende situation griber til handels- og betalingsrestriktioner. Begge dele ville ramme Danmark overordentlig ubehageligt. Derfor må vi gøre vort til, at de internationale valutaforhandlinger i og omkring den internationale valutafond fører til et positivt resultat.

Nu er det forholdsvis begrænset, hvad vi kan gøre på det store internationale plan; derimod har vi en større indflydelse på det valutariske samarbejde, der foregår inden for EF. Det bringer mig over på område nr. 2, hvor vi på et ikke alt for sikkert grundlag nyder godt af den internationale udvikling. Jeg tænker på højkonjunktoren inden for EF og det skrøbelige valutasamarbejde, der er medvirkende til at holde højkonjunktoren oppe.

Det var for mig at se meget vigtigt, at Danmark uder krisen i februar-marts i år deltog aktivt i arbejdet på at finde en løsning, og det var helt rigtigt, at Danmark valgte at lade kronen ligge fast sammen med en række andre EF-valutaer, medens andre lande ændrede deres kurser. Virkningen af kurstilpasningen blev, at den amerikanske dollar, den svenske krone, det engelske pund og den italienske lire blev nedskrevet over for den danske krone. Dette forringede vor konkurrenceevne over for varer fra disse lande. Omvendt blev den vesttyske mark, yenen, den østrigske schilling og den schweiziske franc opskrevet over for den danske krone. Dette forbedrede vor konkurrenceevne over for varer fra disse lande. Alt